

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2XObdo/258/2018
Identifikačné číslo spisu: 2214202839
Dátum vydania rozhodnutia: 04.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2214202839.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej JUDr. Katarínou Hegedúšovou, poverenou zamestnankyňou, proti žalovanej: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, IČO: 00 166 073, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda, pod sp. zn. 6C/207/2014, v konaní o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 4. mája 2016, č. k. 25Co/334/2015-132, takto

rozhodol:

I. Konanie o dovolaní z a s t a v u j e.

II. Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dunajská Streda, ako súd prvej inštancie, uznesením zo dňa 23. apríla 2015, č. k. 6C/207/2014-94, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- Eur na účet súdu do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia, a to podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

2. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, na odvolanie žalobkyne, napadnutým uznesením zo dňa 4. mája 2016, č. k. 25Co/334/2015-132, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie správne uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov a to v správnej výške. Vzhľadom na uvedené odvolací súd posúdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v celom rozsahu, a preto ho v zmysle ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie doručené súdu prvej inštancie dňa 16.06.2016, ktoré odôvodnila tým, že v konaní jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Následne podala proti rovnakému rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie opäť s odôvodnením, že jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], najprv skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom dovolaní konať.

5. Podľa ust. § 161 ods. 1 C. s. p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (ust. § 161 ods. 2 C. s. p.).

6. Podľa ust. § 438 ods. 1 C. s. p. sa na konanie na dovolacom súde primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Dovolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu bolo stranám sporu doručené dňa 23.05.2016, ktorý deň považuje dovolací súd za deň, kedy nastala právoplatnosť napadnutého rozhodnutia. Žalobkyňa proti napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie na poštovú prepravu dňa 15.06.2016, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 16.06.2016. Následne bolo na základe pokynu sudkyne pre kanceláriu zo dňa 10.10.2016 (č. l. 150 spisu) opätovne doručované napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ale tento krát nie priamo žalobkyňi, ale jej pôvodnému právnenému zástupcovi (Fridrich Paľko, s.r.o.). To znamená, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu bolo bývalému právnenému zástupcovi žalobkyne doručené dňa 14.10.2016, ktorý dátum bol vyznačený na doložke právoplatnosti. Dňa 18.11.2016 bola vec predložená dovolaciemu súdu na rozhodnutie o dovolaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 16.06.2016, pričom konanie bolo vedené pod sp. zn. 15XCdo/532/2016. Dovolací súd uznesením zo dňa 29. marca 2017, č. k. 15XCdo/532/2016-154, dovolanie žalobkyne odmietol s tým, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

8. Nakoľko však bolo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu právnenému zástupcovi žalobkyne doručené opätovne dňa 14.10.2016, žalobkyňa opätovne podala dovolanie (na poštovú prepravu dňa 11.11.2016) proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 14.11.2016. Súd prvej inštancie preto opätovne predložil spis dovolaciemu súdu na rozhodnutie o druhom podanom dovolaní, o ktorom už bolo uznesením dovolacieho súdu zo dňa 29. marca 2017, č. k. 15XCdo/532/2016-154, rozhodnuté.

9. Procesné podmienky v civilnom sporovom konaní, i napriek tomu, že ich Civilný sporový poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i v prípade strany sporu), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (ust. § 161 ods. 2 C. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj existencia prekážky rozsúdenej veci (rei iudicatae).

10. Prekážka rozsúdenej veci (rei iudicatae) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutočných tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku).

11. Vzhľadom na vyššie uvedené má dovolací súd za preukázané, že v danom prípade existuje prekážka rozsúdenej veci (*rei iudicatae*), ktorá svojou povahou predstavuje nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, a preto súd konanie zastaví (ust. § 161 ods. 2 C. s. p.).

12. V zmysle ust. § 230 C. s. p., ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa ust. § 230 C. s. p. a ust. § 161 ods. 2 C. s. p. v spojení s ust. § 438 ods. 1 C. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.